

BORSSZEM JANKÓ

Előfizetheti a pest-bécsi irodalmi és művészeti intézetnél Deutsch testvérek. Pest, Bálvány-utca 9-ik szám.
Előfizetési díj: Egész évre 6 frt. — Félévre 3 frt. — Negyedévre 1 frt 50 kr.

Mezősy László.

A tökdísznó igen elmésen jelképezi azt a politikát, melyet Mezősy László képvisel. Bakhus kissé lelkesült állapotban, borág-koszorúval a fején (egy pár nyársra fűzött jobboldalival baljában) egy teli hordón lovagolva: ime a tökdísznó, s ime a balközép és szélsőbal fuziója jelképezve; az a politika, melyet Mezősy László hónapokon át föl s alá lovagolt a „Magy. Ujság“ s az „Ellenőr“ hasábjain, hogy végre is Mádon elbukjék. Hogy Mezősy-e a szélsőbal vagy a szélsőbal-e a hordó: azt eldönteni a konfusionisták vannak hivatva. Mi azt hisszük, hogy a hordó a fuzió, mert hisz azon lovagolt Mezősy László.

No de mit mondott a mádi zsidó a fiának? Először nem jó nyerni. Aztán mikor a fiu még is nyert, hát jól elverte, hogy ellensúlyozza a csalfa szerencse incselkedéseit.

Mezősyt nem ugyan a mádi zsidó, de a mádi Oláh (Károly) verte el, még pedig annyira, hogy azt sem tudja, ő van-e a hordón, vagy a hordó van-e alatta, pedig a saját maga leleményes akaratából fotografírozta magát le ebben az elmés szituációban. No de hordó est anima rerum, tartja Están bátyánk, a ki ebben kompetens, s annál inkább csodálui való, hogy Mezősy dolga még sincs rendben. Hiába, ő kortesnek született. Ott lehet a választók gusztusa szerint a spirituszt vízzel fölereszteni s rámondani, hogy ez fuzió; de a politikában nem lehet Kossuth Lajost fölereszteni Tisza Kálmánnal s rámondani, hogy a keverék tiszta pálinka.

A jótékony sors úgy akarta, hogy alatta az első ág is letörjék, mikor föl akart kapaszkodni az uborkafára, s így Mezősy lebukott azon állapotba, a hova való: kortesnek a hordóra; kérjen rá pátenst Wenckheim minister ő exczellenciájától, s viselje ezt a hordót a gombja lyukában.

B. J.

Francia csodabogár.

— „Indépendance.“ jun. 11. —

Au théâtre de Bude figuraît hier, comme remplissant le rôle de csikós un ancien prêtre catholique Mr. Kunazota. (Már hogy a kunágotai plebános, a „Bandi pap.“)

A baloldal tiltakozása a Terézvárosban.

— Hihetetlen, de hihető. —

A baloldali választók bizottsága Radocza János megválasztásának érvényessége ellen ünnepélyesen tiltakozik:

1) mert jogfosztogató ármányossággal csak szavazási igazolványok birtokában levő baloldali egyének bocsáttattak a szavazó terembe;

2) mert a katonaság és rendőrség jelenléte az agyonütési szabadságot korlátován, a baloldal választási szabadságát illuzórikussá tette;

3) mert a Radocza-párt emberei elég perfidek voltak Jókaira csak azért sem szavazni;

4) mert a baloldali szavazatok duplán nem számtattak, holott e kitüntetés a szavazók egyéni érdemeinek, jellemének és tekintélyességének kétségkívül duált volna;

5) mert a jobboldali szavazóktól a czédulák választás előtt el nem vették, és így nekik honvesztő részrehajlósággal meghagyatott a baloldal legyőzésének lehetősége;

6) mert a szavazás bevégezte után a bizottság jobboldali tagjai is összeszámították a beadott szavazatokat és e bizalmatlanság által a baloldali tagok politikai és magánjelmét ocsmányul bemocskolták;

7) végre mert Radoczának, és nem Jókainak, lett több szavazata.

(Alíráások helye.)

Álhir.

Están bátyánkról azon hir kereng, hogy miután debreczeni kerületéből oly szomorúságos módon kicsöppent, most Tolna megyének pinczehelyi választókerületében szándékozik magát kandidáltatni. Csakhogy ott is . . . meredek ám a pinczegádor!

VIDÉKI TROMBITA.

Debreczenből.

Szegény Están bátyánk mellett ilyen kortes-nótával buzgólkodnak:

Megbűdösödött a hurka,
Nem kell nekünk Molnár Gyurka
Bűdös hurka nem kell nekünk,
Están bá lesz a követünk.

*

Szegzárdból.

— Szulha Benczének. —

Gazdák gyűlésén tüzesen dörgéd: „A szabadság Fáját vérrel kell önteni, úgy viruland!“
És ez igaz; de mikor küzdénk vérezve hazánkért,
Elbűttál, mint nyul hasra lapulva Nyanyán.
Véres száju vitéz nincs férfi-erény ereidben —
Bátor a békében — s iszkri! ha küzdeni kell.

Lókupecz.

Az új Damokles.

(Fk.) Csak az ott ne lebegne a fejem fölött!

Monolog.

(Fk.) *Hm! Még azt mondják, én voltam Jókainak legerősebb kortese. Hát így árultam volna el magam? Hm! Ha az ember öregszik!... (Gondolkozik.) Es jó lesz! Ennek a Jókainak a terézvárosi jobb oldalt által kell holmi serleget átnyújtani. Kéz alatt oda-működhetem s így megvan a Hübnere annak, miért buzog a „P. Lloyd“ is Jókai mellett, kinek regényeit praedilectióbul közlöm esti lapomban. Tán mégis használnak a jövő választásoknál. Akkor úgy is minister — voltam már s gyanuba nem keveredhetem. Minden a legjobban menne... csak az a Csernátóni, az a Csernátóni! Die Bestie lässt sich nicht streicheln. S most gyűjtögetni híveket a „becsületes emberek pártjának!“ Da muss ich halt auch mitheulen. Végre kiderül minden. Csak az én conventióm a baloldallal nem, erről felelek... elek... micsoda Elek? Tán csak nem Horváth Elek? Csitl!*

A „Pester Lloyd“-ról.

Régen mondtam már én, hojd:
Tréfi az a kóser „Lloyd.“

Spitzig Iczig
szekant ember.

Ivánka Imre urnák.

Drága barátom!

Maradok tisztelettel

alázatos szolgája

Gr. Apponyi Albert.

Szt.-Endréből Esztergomba.

Segített a „Krisztus!“

A. A.

HOVÁ?

Edos. No, de kumulan Mórreczleben, merre forrdoljam magamat?

Mór. Hát Bukovinában sem kellettél?

Edos. Hiszen te fogtad el elüttem mind az új választó kerröletjét.

Mór. Akkor menj Bukaresztbe. Neked ugyis buk a reszt.

Tünődés.

Á. M. Hm, átkozottul megszaporodott ismét ez az én hajdani pártom! Ha úgy megint visszasompolyoghatnék! Megpróbálok. Hisz úgy sem vettek észre, mikor otthagytam.

Pest főváros vörös könyvéből.

I.

A pest-ráko i gyarmat kérvénye Pestváros taná-
csához.

Nméltóságu városi tanács!

Miután mi szerencsétlen flautások a Rákos homokjának Pest érdekében való megkötése végett Pest-Rákos című gyarmatot alapítottunk s a homokot teleültettük gyarmatosokkal, sőt tőlünk telhető templomocskát is építettünk, a melynek azonban harangja nincsen, minthogy ez ércből való, érczünk pedig nincsen, az igen drága lévén, és keresztünk sem lévén a templom tornyán, mert az is drága lévén nekünk pedig pénzünk nem igen lévén, mert mi itt csak szegényesen éldegélvén, tehát bátorkodunk a nmlgú városi tanácsot legalázotosabban fölkérni, hogy nekünk egy harangot és egy keresztet ajándékozni ne terhelhessék.

Pest-Rákos gyarmat közönsége.

II.

Válasz a főnebbire.

Pest Rákos gyarmat t. közönségének.

Hozánk intézett alázatos kérelmeket illetőleg alaposan megfontolván az ügyet, azt határoztuk, hogy: ad 1) haranggal Pestváros nem szolgálhat, annak drága volta miatt; de igenis kész Rákos-gyarmatnak ingyen átengedni egy kiszolgált pesti harangozót azon föltétel alatt, hogy az Pestváros nyugdíját továbbra ne s Rákos-gyarmaton csak a harangkötelet húzza, minek

kapcsában egyszersmind bátorkodunk azon megjegyzést is kockáztatni, hogy olyan kis gyarmat, minő Rákos, talán beérhathé harang helyett csöngetyűvel is, annál inkább, miután tudvalevő dolog, hogy a pesti harangok csöndes időben Rákos lakosainak füleihez is eljutnak, különösen ha ezek nem röstelnek ezért Pestre bejönni;

ad 2) pedig a keresztet illetőleg némi csodálkozást kell kifejeznünk azon téves fölfogás fölött, hogy Pestvárostól keresztet is lehet kérni, holott ismeretes, miszerint keresztet elnyerése végett b. Wenckheim Béla minister ő excjához szokás folyamodni.

Maradván különben stb.

Pestváros magistrátusa.

A gépezet köréből.

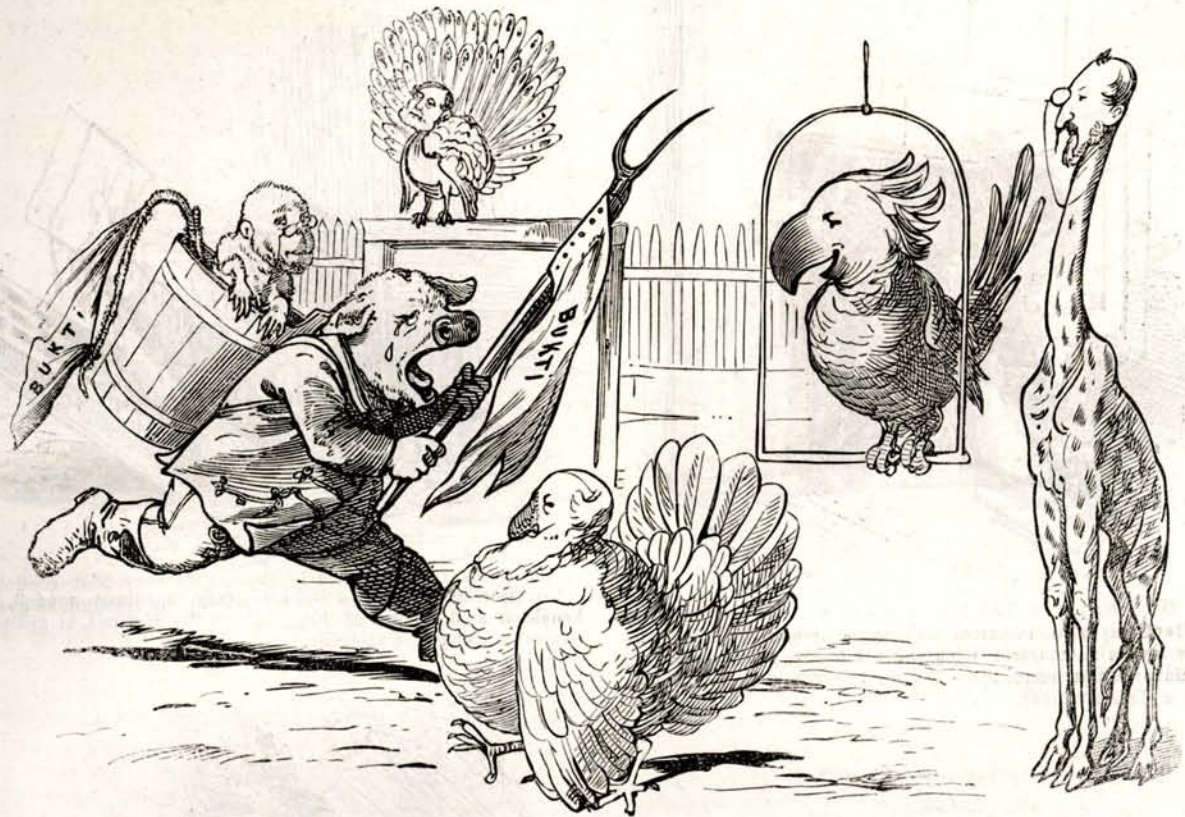
A bécsi utczaseprőgépek hir szerint fővárosunkban is próbára fognak tétetni. Alkalmunk volt ilyen gépet szemügyre venni és azt igen gyakorlatinak találtuk, mint a következő leírásból meggyőződhetni.

Az ily utczaseprőgép, melynek nyers anyaga nagyobbrészt Tótországból kerül, 4—5 láb magasságu s két, csuklókkal ellátott oszlopon áll és fönn gömbölyded készülékben végződik, mely csaknem emberfő nagyságu és alaku s nemezből készült fedővel van boritva. E gömbölyded „fejben“ — mert méltán nevezhetjük annak — elől nagy lyuk van, melyen keresztül a gépezet fűthető. A fűtés nem fával vagy kőszénnel, hanem borszeszzel történik, mely vízzel vegyest borszesz az üregeg egyszerűen betöltetik. A gépezet két oszlopa alól kemény börrrel van bevonva, mely több helyen lyukas, hogy a friss levegő bele férközhessék. A többi részek durva daróc szövetbe takarvák, mely itt-ott szintén lyukas, a ventilációra való tekintetből. Két oldalt a gép „feje“ alatt két kar-alaku nyujtvány van alkalmazva s e nyujtványok közé hosszú rud szorítható, melynek alsó vége nyirfaveszszőkkel csomóvá van összekötve, úgy, hogy csaknem seprő alaku. Már most: mihelyt a borszeszszel való fűtés egy darabig folyt, a két kar-alaku nyujtvány mozgásba jő és a seprőforma készüléket ide s tova mozgatja. E mozgás elég gyors, mert öt perc alatt egyszer történik meg, úgy hogy a gép minden órában tizenkét mozdulatot tesz. Az általa ekép eszközölt munka oly arányban foly, hogy két óra alatt három négyszögláb teriméjű kövezet söpörtetik meg. Minden félórában a gép 35 percnyi nyugalmat kíván, mely nyugalom a kopás elkerülése végett szükséges. Reparaturák nem igen fordulnak elő, mert ha a baj jelentékenyebb, a gép annyira el van romolva, hogy többé egyáltalán nem használható.

A városi tisztasági bizottság ily gépeket próbára dolgoztatván, azok igen hasznavehetőnek bizonyultak és mindenesetre atkalmaztatni is fognak.

Az állatkertből.

Borju (*berohan, hátán a majommal.*) Bbbú — bbbuhuhú — bbbuhuhuktunk!

Kajdác. Vigasztalódjál boczikám! Most hordtak be nagy szekérrrel sarjut. Itt maradhatsz tinó-korodig, amikor újra kicsapnak a gánti legelőre.

A majom (*busan.*) Az ám, áldorzó esütörtökön, borjuzó pénteken.

Páva (*átmiákol a pulykához.*) Szebb a páva mint a pulyka!

Pulyka (*garral.*) Csakhogy elszármazol közülünk, te kényes!

Zsiráf. Pas de querelle, messieurs!

Pulyka (*mérgesen.*) Még ez a Tiszába ójtott f—ó gém is kukkan. Ácsi, jordán! — üssön beléd a Borsszem Jankó!

Schiller „Fiasco“-jából.

A Mór nem tette meg kötelességét, a Mór mehet.

Trézsi.

„Honi“ ujdonságok.

(**Varsóban vagyunk-e már?**) A király-uteza lakosai ismét visszatértek rendes foglalkozásukhoz. Igenis, a rendeshez. L'ordre règne à Varsovie!

(**Szent Pétervárott vagyunk-e már?**) Szombaton Szent Péter és Pál napja van. Szent Péter? Ecce, itt a Szent Pétervár!

(**Konstantinápolyi állapotok.**) Muraty Konstantin fölebbezése a kisajjtitási esküdtszék ítélete ellen általa visszavonatot. Konstantinápolyban vagyunk-e már?

(**Tatár állapotok.**) Bucsánszky Alajos még mindig kiadja Tatár Péter munkáit. Tatárországban vagyunk-e már?

(**Kinai czopf.**) A Hungaria-szállodában, melyben a Deák-kör helyiségei vannak, valódi kinai theát szoktak szervirozni. Kinában vagyunk-e már?

(**„Honi“ badarságok.**) A „Hon“ folyvást közöl a főbbbiekhez hasonló ujdonságokat. „Hon“-oluluban vagyunk-e már?

Választók hadicsele a Tréziastadtban.

— Utólagos földerítések. —

Blechmayer, a bádogos, nehogy a Jókaisták lefogják: nagy ravaszul a kályha száján bútt be a terembe. De csak lakatosnak iratkozhatott, mert ilyen kormos bádogos még nem fordult elő a Tréziastadtban.

Borstenlechner, a kefekötő, még nagyobb gondolt, s a kanálishon át keresett utat. Nagy áldozat oly férfitől, ki gyártmányai a tisztaságot szolgálja.

Nem kevésbé diplomata volt **Kraxelhuber**, a paplanos. Vitézül végig ment a mérges Jókaisták sorfalán, mert a káposztás-követ sem érezte volna meg a párna-pánczél alatt.

De valamennyin tultett a herr fon **Stobelwieser**, a keztyűs. Nőruhát öltött s mert a gyöngéd nem iránt még a Jókaisták is kimélettel vannak, az elmés férfiú bántatlanul suhogott az urnához.

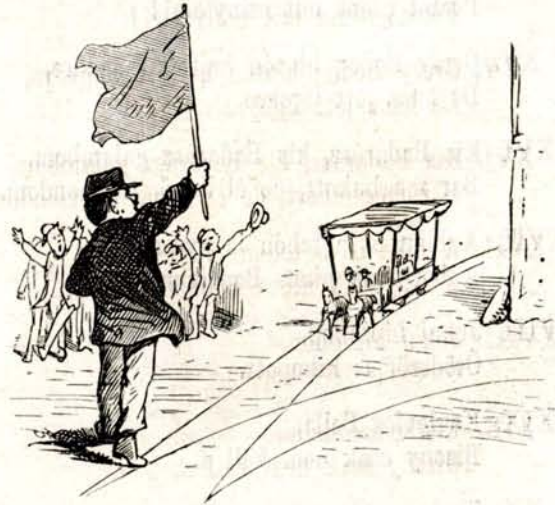

Reminiscentiák az üllői utról.

— A cserna-vidacs gyásznapon. —

A rendre főlvigyzó katonákra is úgy ráragadt az izgalmas kíváncsiság, hogy a legujabb választási táviratokkal oltották szomjukat, bor nem lévén.

— Hahó! Lobog a piros zászló! Meglett a Vidacs! Éljen!

(Az ám, a lóvasut óre adott jelt a vagon kocsiának, hogy várjon, mert szembe jön a másik.)

Album.

Jókainak.

(Berzsenyi után.)

Nem te magad buktál, hanem a korhadt Tisza-programm.

*

Jámbor Hiader Pálnak.

(Vörösmarty után.)

. . . . Hiadornak nincs szava többé,
Egy volt, a keserű választás marka befogta.

*

Csernátoninak.

(Arany után.)

Enyésző párt, ki méla kedvvel
Multján borong . . . Jer Szemere,
Kódós, homályos énekeddel.

*

(A 35. zsoltárból.)

Deákpart: Engedjed, hogy a hitetlen
Essék veszélybe véletlen,
És azon hálóba akadjon
Mit nékem vetett, hogy megfogjon.
Essék be az árokba
Mit nékem ásott utamba!

*

(„Hunyady Lászlóból.”)

Terézváros: Megbukott a cselszövő, elmúlt a pártviszály
Éljen sokáig a hon, éljen a király!

*

(Petőfiből.)

Megy a Tisza számaron
Földig ér a lába,
Nagy a legény, de nagyobb
Boldogtalansága.

Geszti kertben heverész
Legelészik nyája
Egyszer csak jön a depes:
Haldoklik a pártja.

Hivatalos.

Tekintve, hogy Károlyi Pista gf. sikerrel tiporja le a járókelőket, neki a Károlyi Tiporc z nevet, s bajtársának Elemér grófnak pedig, tekintve, hogy az ügyesen fölhasznált hasonlatosság folytán a drabantok soha el nem érik őt, az Elnemér nevet adományozom, mindkettőt a fővárosi közbátorság izgáto tanácsává emelvén, egyben az excesslentia dijmentes címével ruházván fel őket.

Jártkelt Pesten, 1872-év június 30-án.

I. Borsszem Jankó m. p.
b. Monocles m. p

Választási bukdécsolás.

- XIV. Hej Irányi Irányi —
Pécset nincs mit csinyányi!
- XV. Orczy Bódog hintón hajtott Fügedre,
De haza jött ügetve.
- XVI. Kis Badarász, kis Badarász galambom,
Bár megbukott, de él Jenő, ha mondom.
- XVII. A bika is, a tehén is gyászol,
A borjunak nincs Bodajkon jászol.
- XVIII. Jókai hipiphop,
Ötödször is kikoptt.
- XIX. Keglevics Bella,
Bizony csak nem kell a.
- XX. Sásdon is járt egy majom —
A már nem az én bajom.
- XXI. Német Albert
Kezd újra a halbert.
Tisza-Nána megmaradt,
Vidd oda a fogadat.
Berczi,
Az utczád seperd ki!
- XXII. Ivánka, Ivánka,
Szent-Endrét megkivánta.
De mért volna szent hát, hacsak nem
azért hogy
Megválasztotta ej haj Apponyi Albértot.
- XXIII. Se balra, se jobbra,
Hanem a nagy dobra ;
Csupán a zsebre,
Apponyi Albertre.
- XXIV. Két kerületben csári,
Ihaj csári — Mocsáry!
- XXV. Táncsics,
Hej, neked is mán sicz!
- XXVI. Alsó Dabas, kis Dabas
Szaladj Pándra, jó Szilas!
Felső Dabas nagy Dabas
Mégis meglett a Madas.

LAPSZEMLE.

A „Hon“-ból. Kedves barátom Torsa Kálmán! Én biztosíthatom önt, hogy Lónyay gróf már azelőtt is háromszoros milliomos volt, a felesége meg két ezüst bestekket hozott a házhoz s Czegléden két szélmalma is van. Lássá, én megígértem, hogy figyelmesen szerkesztem a lapomat. Ha már most mégis ilyen nagyon elvetik a sulykot, akkor engem igen czudar dilemmába hoznak: vagy azt fogja gondolni az olvasó, hogy eszem ágában sincs megtartani, a mit ígértem, vagy azt, hogy igenis megtartom, de hogy már annyira belemásztunk a piszokba, hogy a legjobb akarat mellett sem tudunk tisztességesek lenni. Hagyja Lónyay pénzét, elég baj az nekem úgy is, mert az a pénz — tisztességgel rágalmazván — buktatott meg engemet a Terézvárosban.

Jókai Mór.

Választóimhoz.

Igérem, hogy e kerület legszentendrébb érdekeit fogom képviselni az országos zsinaton.

Gf. A. A.

Gr. Apponyihoz.

Szent Bertim!

Lesz-e szent Bertalan éjünk?

Katholik Zirabella.

Laconice.

— Honnan?

— A „Ludas Matyi“ szerkesztőségéből.

— Hova?

— Fürdőbe.

— *Mi a különbség Csernátoni és egy pék között?*

— *Semmi. Mindakettő kotyvaszt és kisebbit.*

Ártatlan beszélgetések.

Kurta. Hallottad-e már, mit csinál Akin Konstantinápolyban?

Fejes. Bolondokat, mint itthon.

Kurta. Subiczkgyárban van.

Fejes. Itthon is mind subiczk volt az, a mit csinált.

Aztán mi ő abban a gyárban?

Kurta. Azt gondolom a mázó-ló-kefe. Itthon legalább az volt.

*

Kurta. Ma ugyancsak jó napja van Horn Edosnak!

Fejes. Mért? Mi történt vele? Tán bizony megválasztották boldogtalan bolygó zsidaját?

Kurta. Azt nem; de ép most olvastam az esti lapokat s a mint észrevettem, ma nem bukkott meg sehol.

Nagylelkűség.

Kínakohn engem vízbe dobott, s én őt spiritusba teszem!

Principalis. Ugyan Jankóm, kögyelmezzünk meg ennek az Akinnak. Hisz ugy is vissza megy már Subiczko-nápolyba. Már ő annyi mintha meghalt volna!

B. Jankó. De a ki francizáló monoklija van — il-y-a des morts, qu'il faut tuer!

VIDÉKI TROMBITA.

A tapolezai kerületből, jun. 30.

Jókai kézesókkal korteskedik.

Hallod-e Borsszem Jankó!

Hát nem neveltség-e az, hogy Jókai kezét csókol a nemzetes asszonyoknak? Így történt: Jókai elhozta sógorkáját Hegedűske Sándorkát, mint képviselőjelöltkét a tapolezai kerületbe. Minden helységben voltak, de csak három helyen szállhattak uri házhoz — máshol csak nemzetes urakhoz. Hegedűsről nem tudunk bizonyosat, de azt tudjuk, hogy Jókai mindenütt kezét csókolta. Hogy is ne tudnánk? Hisz a nemzetes asszonyságok, kiknek vidékünkön még a saját édes gyermekük sem csókol kezét, nagyra vették ezt Jókaitól, dicsekedtek vele fűnek fának.

De legbüszkébb a kézesókra nemzetes Lidi néni. Így hívja őt az összes legénység: kocsis, béres, kanászbojtár stb.; ő meg őket uramöcsémnek. Lidi néni imposáns alak, s azért, hogy ő himlőhelyes, illik neki rettenetes. A nevezetes kézesók után két héttel történt, hogy a tekintetes szolgabíró ur Lidi nénihez küldött foglárát a czélből, hogy a mult 69-iki választások óta nála heverő zászlaját adná vissza. Lidi néni felfortyanva azon, hogy a zászlót deakpárti czélokra akarják használni, kezdte azt

szétszaggatni; a foglár kezét gyengéden megfogva, meg akarta menteni a zászlót. Ez annyira zokon esett Lidi néninek, hogy elment a szolgabíróhoz, és a már ott összegyűlt népség előtt a szolgabírónak emez emlékezetes szavakat mondá, balkezevel jobb kacsójára mutatva:

„Ezt a kezét, mit Jókai megcsókolta, ezt a kezét fogta meg a pandur!”

Lidi néni már most ékes tokot csináltatott a jobb kezére (keztüit nem visel) s a ki szépen kéri, annak megmutatja s a ki a bópárti diadalok kivívására ezüst hatost szán, annak meg is szabad csókolni. Azóta Jókainak a mi vidékünkön Csókai a neve.

Mókai Gyuri.

*

A lévai választás után.

— Irta Borsszem Jankónak egy kedves tanára. (Nem Belzebub.) —

(Kegyeleti kiadvány.)

Léváról a mit hallok,
Vajjon való, vagy álom?
Hogy ott is voltak balok,
Szokatlanok találok.

Harcát várt zavarából
A bal, és csikot fogott.
Bor s ábránd mámarából
Már sok kijózanodott.

Kibútt a szeg a zsákból,
Az ámitásnak vége:
Fölebredt álmódásból
Az éznek üdesége.

Macskát sem árulhatni
Már többé gyapjuzsokban:
Látjuk a balt amulni,
Hogy nincs bor a kupákban!

Ugy is kell annak lenni,
Hogy győzzön az igazság,
Ennek kell tündökölni;
Törpüljön a baldgaság!

Sz. I.

*

A borju Gánton (Fejér megyében) a többi közt azt is megígérte, hogy ha őt megválasztják, két hét alatt lejjebb szállíttatja az adót.

Tetszett a beszéd a jó német atyafiaknak.

„E bizon jól bög, mondtak egymásnak föl is csaptak rögtön mindannyian s kijelenték, hogy: „der Tóvidl is unser Deportirter.“ A Tógyitityit ugy ejték t. i., hogy „Tóvidl.“

Igy tartott ez három napig, mignem valamely pince-szeren, a hol épen a szép Tóvidl egészségére iszogattak, egyiknek elméje megnyilatkozott s aggály támadt benne aziránt, hogy hiszen az ország-gyűlés csak september 1-én nyilik meg, hogyan szállíttatja hát le a séne Tóvidl 2 hét alatt az adót?

Az atyafiak összenéztek, mikor ez a kérdés szőnyegre vetődött. Soká nem tudja egyik is megfejtetni. De végre ennek a gordiusi csomónak is megkerült a maga Nagy Sándora.

„Gelógen hat der Kerl!“ mondá az egyik.

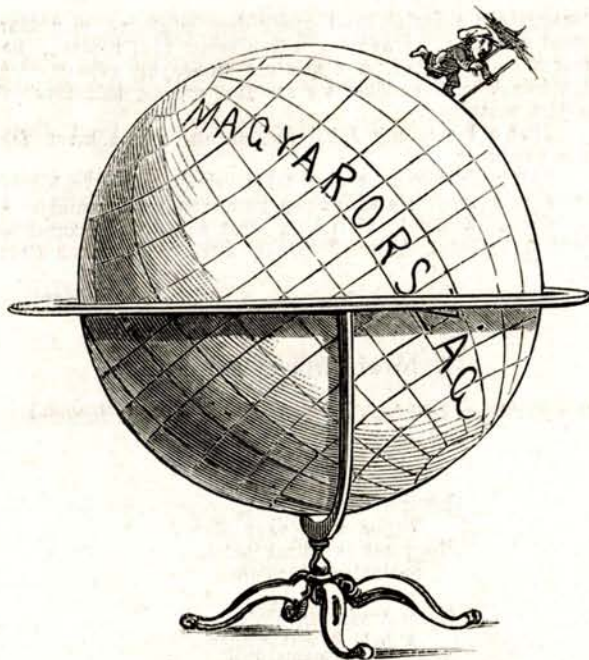
„s is wahr!“ mondta a másik.

„Wer in anem lugt, der lug á im andern!“ mondta a harmadik.

„Vivát der Szögéni!“ kiáltotta a negyedik; s harmadnap be is szavazott rá egytül-egyig valamennyi.

Tityiphilos.

A bolygó zsidó folytatja utját.

A szerkesztő postája.

Vác, S. Jelen számunk foglalkozik vele. — Gyöngyös. A zsidó levelet közöljük. A többiben eljártunk. — Buda, R. L. Majd ha csöndes idöket élünk, — Zsáka, A. Kiszorult. Tán a jövő számban. — Szulha Benczéről. Legközelebb, ha addig idejét nem mulja. — Kaczor. Jók. Majd csak meleg kalyha mellé. Most ugy is forró az atmoszféra. — Zemplénből. A „vidéki trombitában“ fog harsogni. — Pest, Vil. Máskép kell annak az urnak neki kerülni. — Bibliás. Ön csalatkozik. A—n ur szabadon jár eddig. Vannak még lucidus percei midön nem tartja magát istennek. Orvosától hallottuk: „er hat Anfalle von gesundem Menschenverstand.“ — Ferencvárosi. Nem érjük be a kezöbetükkel. Neveket kérünk. — Enzersfeld, Sz. K. Intézkedtünk. — Fejérvár, P. O. Nem hosszú? — Pest, K. D. Folytassa. — Botoküdök a botokkal szavazók? Jó! Legyen az ön akarata szerént. — Gönoz, E. Ha lehet. Tul vagyunk halmozva efélékkel. Tán ha lezajlottak a választási mozgalmak. — Punctum. Nem punctum — v e s s z ó kell azoknak, — Uj Gvadányi. Kissé hozadalmas. De azért némi változtatásokkal és kurtításokkal mehet. — Györ, S—ry. Régi-ebek életlen utánzata. S még honoráriumról beszél ön? — Tityphilos. Folytassa. — Vidats dala. Post bucta. — Flagellum. Kesön járnánk vele. — Györ. P. Ugyanannyit. — Lumpacius Vagabundus. Nem tudtunk rajta nevetni. — Kibus. A jó képeszme megkéssett. A másik jó. Folytassa. — „Korszerű énekek.“ Praes-tanter! — Arad, Ika. Köszönöm, hugocskám. Sohases hittem volna, hogy a te kis kezöd olyan jól tud sulykolni. — Bolha. Fájdalom, nincsen abban semmi bolond! — Makóra. „Komoly“ ellenjelölje csak pojáca lehetne. — Elborus. A tréfa sikerült. Csak tudnók honnan került? Kérjük postafordulattal megüzenni. — Fenekessy. Más alakban megejtettük. — Bodri és Illés párbeszé-dei. Mit érünk már velök! — Kaczor. Legközelebb. — K. R. Bi-zony, mindkettőjük ügyét csak az imádság tartja, amazokét meg az igazság — mely a borban benne vagon. — Pest, A. Ha korábban kaptuk volna! Elnyelte az események áradata és a — papirkosár. — Pörget Orbán. Jól pörgeti. — Gönczre. Az előadás humoros, de vége nem csattan eléggé.

Tisztelt választók!

I. Napoleon a pyramisok hegyéről hirdeté gyö-zelmeit. Én beérem az én jó Edosom sipkájának ernyőjével. Ez egyszer sem esernyő, sem buk-ernyő az, csak amolyan közönséges simléder. De ta-lapzatnak jó.

Jól esik szívemnek, hogy egyszer én is ellenzéki alapon állhatok s szinte érzem, hogy bugyog föl ben-nem a sok szép szó és ígért. Nem engedek azonban a kísértetnek és tényekkel hivatkozom önökre. Szá-mokkal beszélek, számokat tartok önök elé, noha azért szám tartó nem leszek.

A *Borsszem Jankónak*, mely 4 év óta fön-áll, sok 1000 az előfizetője.

Ez Iszerü tétel 2ségtelenül bizonyítja, hogy önök pártfogása mily bőven 3lott rám. Igaz, hogy Lengenádfalvay 4üjtött nekem sok hiveket, s 5, hogy többet mondjak, Galomra segítette e lapot, mely 7ről hétre megjelenvén, guSibál mindenkit: 9ftja az óh népben a 10et épügy, mint a ki fent bujtogat.

Ezentul is ez marad programmom.

Miután 100 szónak is 1 a vége, dönthetlen számokban hirdetem, hogy a „Borsszem Jankó“ ezen-tul is megvásárolható évnegyedenkint

1 frt 50 krjával.

Éljen a jobb párt!!

Borsszem Jankó.

Az előfizetések legkényelmesebben és legpontosabban esz-közölhetők a **postai utalványok** által, melyek minden m. k. postahivatálnál rendelkezésre állanak a t. cz. közönségnek. Pest, 1872 jun. 30.

A „Borsszem Jankó“ kiadó-hivatala
bálvány-utca 9. sz